

den klagende skattepligtige. Som Følge af denne Ændring har jeg nu ogsaa kunnet gaa ind paa dette, at Indtægtsgrænsen, som i Lovforslaget var sat til 10,000 Kr., er gaaet ned til 8,000 Kr., hvorefter alle Fra- dragsreglerne maa ændres. I og for sig er det dermed muligt, at Staten faar en større Indtægt, og den kan jeg ikke se bort fra, medens Ændringsforslaget under Nr. 6 om Skattepligtens mulige Bortfald nedsætter Statens Indtægt, og Hensynet hertil er ogsaa min Grund til, at jeg kan tiltræde disse forskellige Ændringsforslag under Nr. 4 og 5, som i Virkeligheden i nogen Grad udvider Antallet af de Personer, der falder ind under denne Lov. Der er ingen Grund til, at almindelige skattepligtige Selskaber ikke skal medtages under denne Lov, og man har forsøgt desuden ved en Bestemmelse, man med noget Besvær har indføjet i Lovforslagets Teknik, og som den ærede Ordfører omtalte ved første Behandling, ogsaa at ramme saadanne Selskaber, for hvilke man ikke kan tale om nogen Gennemsnitsindtægt, fordi de ikke har bestaaet saa længe, at der overhovedet kan udregnes nogen saadan.

Altsaa, dette har jeg kunnet tiltræde, og man kan derigennem opnaa en Indtægt for Statskassen, en Indtægt, som noget vil forringes ved Vedtagelsen af dette Ændringsforslag under Nr. 6. Derimod kan jeg paa ingen Maade tiltræde Højres Underændringsforslag til Ændringsforslag Nr. 6. Det strider efter min Mening mod Hovedformalet for Loven, som er at skaffe Staten den størst mulige Indtægt, uden at jeg dog deler den ærede Ordførers Betænkkelighed overfor selve Affattelsen.

Jeg har foreslaaet denne Indkomstbeskatning, fordi den for det første skulde udfylde, hvad der i de første Aar vil mangle i den Indtægt, der kommer ind ved Formue- og Indkomstskatten og Arveafgiften til de paa Grund af Statslaanet faldende Renter og de betydelige Afdrag, der hvert Aar skal ydes, men ganske sikkert ogsaa for i de kommende to Aar at skaffe Staten saa betydelig Indtægt som muligt. Jeg anser det for saa uomgængelig nødvendigt, at Staten faa den højst mulige Indtægt gennem dette Lovforslag, at jeg derfor nødig fraveg mit oprindelige Standpunkt, men jeg er gaaet ind derpaa i det Haab, at Loven i den Affattelse, hvori den vel nu vedtages, vil indbringe det samme. Men hvis ikke der kommer en meget betydelig Indtægt ind gennem dette Lovforslag — og derfor fraraader jeg Højres Underændringsforslag til Æn-

dringsforslag Nr. 6 —, vil vi blive stillet overfor den Opgave paa ny at skulle skaffe Indtægt til Staten. Det er mit Haab, at Lovforslaget vil vise sig overordentlig frugtbringende, og derfor har jeg tiltraadt de forskellige af Udvalget og Udvalgets Flertal stillede Ændringsforslag.

Piper: Den højtærede Finansminister udtalte, at han havde søgt at varetage Statens Tarv og Administrationens Tarv og at skaffe saa mange Penge ind i Statskassen som muligt. Det er et meget prisværdigt Formaal, som vi i og for sig gerne vil hjælpe den højtærede Finansminister til at naa. Men vi har tillige en anden Opgave her, nemlig at varetage Skatteydernes Tarv. Det er ikke ligegyldigt, paa hvilken Maade man skaffer disse mange Penge i Statskassen, man bør jo ikke gøre Uret til nogen Side, og det mener vi, at der gøres paa den Maade, Lovforslaget vil blive affattet, hvis vort Underændringsforslag ikke vedtages. Jeg behøver med Hensyn til Begrundelsen af dette blot at hen- vise til den Mindretalsbetænkning, som den ærede Ordførers Parti i Folketinget har afgivet, og i øvrigt ogsaa til den ærede Ordførers egne og Flertallets Udtalelser i Landstingsudvalgets Betænkning. De vil i fuldt Maal begrunde, hvorfor vi ønsker, at de Indtægter, som ikke hidrører fra Krigssituationen, ikke skal komme ind under denne Lovs Bestemmelser.

Ordføreren (Dalsgaard): Jeg takker den højtærede Finansminister for hans Udtalelser nu om Forstaaelsen af Lovforslagets § 3. Disse Udtalelser gør det mindre paakrævet at faa en Bestemmelse ind i Lovforslaget, der i Realiteten skulde indeholde det samme, som det af Højremindretallet stillede Underændringsforslag under Nr. 7. Jeg erkender med den højtærede Finansminister, at det i adskillige Tilfælde vil være ganske overordentlig vanskeligt at skønne nogenlunde rigtigt om, hvilke Indtægter der hidrører fra Krigssituationen, og hvilke der ikke hidrører derfra. Jeg finder det derfor i sin fulde Orden, at det er Finansministeren, der har Afgørelsen. Da, som sagt, den højtærede Finansminister ogsaa forstaaer § 3 saaledes, at der med Hensyn til de ganske særlige Forhold, som der tales om, og som kan bevirke, at Finansministeren kan eftergive eller nedsætte Skatten, kan skønnes frit, saaledes at ogsaa saadanne Tilfælde, hvor en meget væsentlig Del af Indtægten ikke hidrører fra Krigssituationen, kan falde ind herunder,